

ชีวิตที่พอเพียง : ๒๐๑๖. เทียวลอนดอน

เป็นการเที่ยวกับคณะดูงานของสถาบันคลังสมองฯ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๘ ก.ย. ๕๖ โดยไป ๓ ที่เท่านั้น คือ ชม State Rooms 19 ห้อง ที่ Buckingham Palace, ร้านอาหาร

[The Victoria Pub](#)

, และ

Jubilee Garden

และ

London Eye Millenium Pier

ในช่วงเวลาประมาณ ๖ ชั่วโมง หลังจากเครื่องบิน หลังจากนั้นก็นั่งรถโค้ชต่อไปเมือง

Northampton

ระยะทาง ๑๑๓ ก.ม. ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง

ผมไม่ได้ไปลอนดอนประมาณ ๑๕ ปี ไปที่โรสพาทบ้านเมืองก็เหมือนๆ เดิม เพราะเขามีนโยบายอนุรักษ์ดีเก่า แต่ไปคราวนี้เห็นการก่อสร้างมากขึ้น มีการรื้อตึกเก่าสร้างตึกใหม่มากขึ้นอย่างตะดา แต่การก่อสร้างก็ไม่มากเท่าในเยอรมัน และในสิงคโปร์

เครื่องบิน TG 910 ถึงสนามบิน Heathrow ตรงเวลา ๗.๑๕ น. กว่าจจะรวมพลขึ้นรถบัสรถออกจากสนามบิน ๙.๐๐ น. ไปถึงพระราชวังตรงเวลานัด ๙.๔๕ น. ที่เป็นรอบเข้าชม มีคนเข้าคิวรออยู่มากมาย ราคาตั๋วของเราเป็นอัตราผู้สูงอายุ (เกิน ๖๕) ๑๕.๗๕ ปอนด์ พอเข้าไปก็ไปรับ

Audio Guide

ซึ่งใช้ง่าย สะดวกมาก คำอธิบายชัดเจน ว่าส่วนนี้ของวังเป็นส่วนที่พระราชินี เอลิซาเบธ ใช้ต้อนรับแขกเมือง มี ๑๙ ห้อง วิจิตรตระการตามาก ที่ห้องหนึ่งมีโต๊ะนโปเลียน ที่เป็น

porcelain

ที่ใช้เวลาทำถึง ๖ ปี เพราะต้องเคลือบสีแล้วอบ ซ้ำแล้วซ้ำอีก ไฟระย้ากังตงามมากทุกห้อง และที่ห้องภาพวาด มีภาพวาดที่สวยงามกว่าที่ไหนๆ ที่เคยชมมา เขาห้ามถ่ายภาพ บอกว่าภาพเหล่านี้มีให้ชมที่

www.royalcollection.org.uk

ใช้เวลาชมไม่ถึงชั่วโมงก็จบ ทางออกเข้าสู่สวน ผ่านร้านขายของที่ระลึก ออกเดินผ่านสวนไปที่ ทางออก Grosvenor Place ตอนเดินผ่านสวนผมได้ถ่ายภาพดอกไม้และวิวสวยๆ มากมาย

จากทางออกเดินเลียบบริมรั้ววัง ไปไกล เพื่อขึ้นรถ สังเกตว่ารั้ววังต้องติดเหล็กขวาง และต่อลวดหนามขึ้นไปสูงมาก รวมทั้งมีกล้องวิดีโอเป็นระยะๆ และมีป้ายติดที่กำแพงว่า การมาเดินในสวนวิกาลที่ริมกำแพงนี้มีโทษตามกฎหมาย เพราะว่ามีคนบ้องๆ ที่ชอบเป็นข่าวกินพยายามปั่นกำแพงนี้บ่อยๆ

ที่ตั้งวังบักกิงแฮม ดูเป็นส่วนหนึ่งของเมืองลอนดอนส่วนอื่นๆ อย่างไม่แบ่งแยกชัดเจน นอกจากกำแพงที่ทำแน่นหนา แต่ก็ไม่มีคูน้ำ หรือการประดับประดาบ่วงที่แสดงความศักดิ์สิทธิ์ อย่างทางตะวันออก

ร้านอาหาร Victoria Pub เปิดเที่ยงตรง และเมื่อเราไปนั่ง ก็รอนานจนคนเริ่มบ่น แต่เมื่ออาหารมาทุกคนก็ชมว่าอร่อย เป็นอาหาร ๒ รายการ คือจานหลักกับของหวาน จานหลักมีหลายอย่าง ผมกินปลาทอด (Pan roasted cod supreme, chorizo, confit potatoes, peppers, spinach, pine nuts) อร่อยและไม่หนักเกิน ส่วนของหวานก็มีหลายอย่าง ผมสั่ง

Strawberry sundae

อร่อยมาก สรุปล้วนทั้งของหวานของคาวอร่อยทุกอย่าง ไม่มีคนบอกว่าไม่อร่อยสักคนเดียว ผมถามว่าใครแนะนำ ดร. นงเยาว์ ตอบว่า ศ. ดร. ปิยะวัติ บุญ

-

หลง

แล้วรถข้ามแม่น้ำเทมส์ไปปล่อยลงที่ Jubilee Gardens ซึ่งน่าจะแปลว่าสวนเฉลิมพระเกียรติ ครองราชย์ ๖๐ ปี เพิ่งเปิดเมื่อเดือนตุลาคม ปีที่แล้ว เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดีมาก มีคนมาแสดงหลายอย่าง ผมเดินข้ามสะพาน

Hungerford

Footbridge

ไปอีก

ปากหนึ่งของแม่น้ำเทมส์ ไปพบสวน

Whitehall Gardens

เป็นสวนขนาดเล็ก

ที่มีต้นไม้และดอกไม้สวยงามมาก

จากสะพาน Hungerford ถ่ายภาพแม่น้ำ เทมส์ และลอนดอน อาย ได้สวยงาม

วันที่ ๑๓ ก.ย. ตอนบ่าย มีเวลาช่วงโง่งมๆ ที่สมาชิกในคณะส่วนใหญ่ไปซื้อของ ผมกับ รศ. ดร. บุญเจริญ ศิริเนาวกุล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มจร. ไปชม British Museum

โดยมีหนูดาว นศ.

PhD MD

มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ไปทำวิจัยเรื่องไข้เลือดออก ที่มหาวิทยาลัยอิมพีเรียล เป็นไกด์ นำทางด้วยไอโฟน จึงพบว่า ระบบนำทางด้วยไอโฟนในลอนดอน เขามิให้เลือกว่าจะเดินทางด้วยรถยนต์ รถใต้ดิน รถเมล์ หรือเดิน สะดวกจริงๆ

เนื่องจากมีเวลาที่พิพิธภัณฑ์เพียง ๑.๕ นาที จึงไม่มีเรื่องจะเล่า นอกจากบอกว่ามันใหญ่โตมโหฬารมาก น่าไปชมมาก โดยสิ่งพิพิธภัณฑ์ต้องใช้เวลาสัก ๒-๓ วัน จึงจะชมได้ทั่ว และในตอนที่ผมไปเดิน คนมาชมแน่นมาก ต่างจากที่เบอร์มิงแฮม มีคนชมไม่กี่คน

ชีวิตที่พอเพียง : ๒๐๑๖. เทียวลอนดอน

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันจันทร์ที่ 03 มีนาคม 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 03 มีนาคม 2014 เวลา 21:52 น.

วิจารณ์ พานิช

๙ ก.ย. ๕๖